Yeshiva.org.il

[illegible]

סיכום פגישה של ראשי הישיבות עם שרי הממשלה- בעניין גיוס בני ישיבות

בפגישה בין ראשי הישיבות ובין שרי הממשלה אחרי מלחמת ששת הימים, נכחו:
רבנו הרב צבי יהודה, הרב אברמסקי, הרב גולדויכט ועוד.
ומצד הממשלה- משה דיין, משה שפירא, משה קול, יוסף ספיר.

פתח את הדיון משה דיין, ואמר: באנו לשמוע, מה העניין בכך שאנחנו משחררים בחורי ישיבה מגיוס, ואילו אחרים נלחמים ונהרגים.

הרבנים הבהירו שבזכות התורה היו ניצחונות; נאמר בירושלמי שבמלחמת בר כוכבא, ר' אלעזר המודעי ישב על השק והאפר ומתפלל בכל יום ואומר רבון העולמים אל תשב בדין היום, ובזכות תורתו ותפילתו היה כח לחיילי בר כוכבא לעמוד נגד האויב הגדול.

לכן מבקשים ראשי הישיבות לא לנגוע במבצרי התורה.

הרב צבי יהודה דיבר אחרון, ואמר: **אנחנו לא שני צדדים, כאילו אתם אנשי הצבא בצד אחד, ואנחנו צד אחר ומבקשים מכם בקשה שלנו. אנחנו היושבים פה- כולנו עובדי עבודת ה' וישראל עמו, כל אחד במקצוע שלו;** ומתוך כך יש לעמוד על האמת, להכיר שהישיבות הם לא רק מקום לימוד, אלא המשך תורה שבעל פה.משה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע וכו', והתורה נמסרת מדור לדור.- שלשלת הקבלה הזאת עוברת בישיבות שהן **המשך תורה שבע"פ**.

{ זהו המדע המיוחד של עם ישראל }

זה לא האינטרס של הישיבות בלבד, האינטרס הוא של כולנו, תקומת הצבא, ותקומת המדינה וקיום הישיבות נוגע לכל אדם ואדם, הישיבות הן משמרת תקומת הרוח, תקומת תרבות ישראל. האידיאל וההכרח לגדל גאונים וצדיקים, אנשי חזון גדולים- זה נוגע לכל העם, זהו הכרח של חיים; ומכאן המשך קדושת המשק והנשק של כל ישראל בכל עוז ובכל אומץ. **איש על מחנהו ואיש על דגלו- אבל יחד.** בישיבות בונים את המורל של כלל ישראל, גם את המורל הצבאי, ועל כך יש לכולנו לשקוד על קיומן ולא לפגוע. אם יעלה על הדעת לסדר כפיה סיטונית כללית לבני ישיבה, זה יהיה אסון למדינה.
מדינה וצבא שייכים לכולנו. העניין הזה צריך בירור מיוחד בישיבות- אבל במשך הזמן תחדור התפיסה הזאת גם שם. ראשי הישיבות הולכים ונעשים כלל ישראליים אבל בלי כפיה.

כל סיטונות אסורה; ייערך בירור אישי מתוך גדלות רוחנית, מתוך שייכות הדדית. צעירים אני מעכב, מבוגרים בשנים ומבוגרים ברוח- כן. את מי שראוי עדיין להשתלם בגיבוש אישיותו הרוחנית בתורה- אני ממליץ לדחות את גיוסו. אני מסתייג מהמילה " פטור" ומעדיף את המילה "דחיה". היו מאיתנו שהלכו לצבא באופנים שונים, וביניהם היו מכובשי הכותל, ירושלים, רמת הגולן, קבר רחל וכו'- ביניהם מגדולי הישיבה שהלכו לצבא וחזרו לישיבה.

זמן מה אחר כך הופיע ספרו של רבינו "לנתיבות ישראל".הרב שלח אותנו למסור לשר הבטחון משה דיין עותק של הספר.ישבנו אתו במפקדה שהיתה במלון המלך דוד. הוא סיפר שמיד אחרי כיבוש הכותל הועברו כל התושבים שגרו בבתים הסמוכים לכותל להתישבות במקום אחר,ואז נאספו כל הטרקטורים הכבדים בירושלים ויצרו את רחבת הכותל {עד אז היה הרוחב של סימטת הכותל כ-4 מטרים בלבד!}

בהמשך השיחה אמר: אני לא דתי אבל לעולם לא אסע בשבת בשכונה דתית.אני יודע שכל מדינה נאורה משתדלת לרכז בתוכה את אנשי הרוח והמדענים והמומחים שעזבו אותה .אני יודע **שההמדע המיוחד של עמנו זו התורה שבכתב ושבע"פ** . אינני מבין מדוע רוב הישיבות נמצאות באמריקה {כך זה היה באותה תקופה}.תביאו את כולם לכאן ותרכזו את כל התורה כאן ואנחנו נעזור לכן!

שמחנו מאד להיוכח שדברי רבנו בפגישה של ראשי הישיבות והשרים נקלטו היטב בתודעתו.
הוא נהג גם להשתדל ולבוא לישיבת מרכז הרב ולהשתתף במסיבות יום העצמאות ויום ירושלים,
ושמר על קשר הדוק עם מורנו ורבנו.

Yeshiva.org.il

לני יהודה כהן קוק
ירושלים תוב"א

כדי שמן התשלה,

④ לשעבר תלמידי ישיבת פונביז'
שלא וקרבה ורבי
קבלתי מכתבכם עם הפנינים שלו.
ובעצם רציתי לומר לכם
כי בתקופת הבחינות השתמשו בדרך מיוחדת ובדיקי שרוך.
מכתב-הקדשה של הגיון הבדיק ר' שמואל מוהליבר נגד הטקסט -
כ"ד הבייר הבדיק הראן שטרוק ?) קפא הקוונקה הבינה
הראשון.

② (בהשגות „יאור בדרך", שם הגיון הבדרך מאמינים, כי ירוחקל מבחלק
השובה אל הברשת בכל קטע הלבה של אדון-העולם שכתב שלו:
לעבה פתב אלו — הלאו כבודו הוא הגיון-שכל, ולאו להשלם
על אשתם המחמדה אשר בידו).

③ בתקופת הופעת הבחינות נולדה - רחתל הגיון הדרך. ר' מאיר-יו
מאיוסט רובקבה, כי נהיו עם של אשה.

④ הגיון ר' שלמה הבהן בבל מולמנו יבאו לקבל הנו בדר בעמ-לוב הבל
עם ספר-תורה בידו, בעמדם ובהלבה לקבל פני מלך.

⑤ וקרישש האתחסים אל התנועה הבינונית — הגיון של - התורה האמתית
ר' מאיר-שמחה הבהן בבל/ה'אור-שמח'.

⑥ קחוקרת „יאור ר'שרוק נגד השטת הבינונית" — הבן-של-שכל הולם-חיים
לאן השתמש בה.

ובתב עוד אותם שקדים בלימוד תלמיד, וקאוירבאן בדרך-שכל, אשרי חלקם,
ואשר הולכים לאורשמאן, וקאוקא, גרמן וקוקרוי, ולאבות הרבים, קסיימים בם לשמו.
ראמים עקרה של תבקר הלאו לאשר ומעשה ולקים והבשקלה והמאדירה והברכות
בשפע בדרש-השם בהדרכת חלו קסיום מסבת ישמעאל הטהרות הלשון זה
של הנוסקים התורה, ובהדרכת הקדשם בקאסבת ⑧ ארכין טו, הקדריאות חומר
על לשון-הכץ שמעלה בשלש הבאדרות הרחמוכות. ובכלמה-הקיקר בל.

⑨ ומתבב הבשבת ההדרכה הבבוה אוקה ואוקבכם כי תבבו
לבתב הבשם הטקע של אמתת התורה קבלבה ובקבשות הבאור
הדושת הבזכרון הלעיתה הבשעבה השלמה
בבאר מסרה שמעתא

(ד"ה)
(השלמה למכתב רבנו) הבבה והרבה מאיוסט רובקבה, כי נהיו עם של אשה.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף פו:
אביי אמר: כדתניא, +דברים ו+ ואהבת את ה' אלהיך - שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר +ישעיהו מט+ ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו! ועליו הכתוב אומר +יחזקאל לו+ באמר להם עם ה' אלה ומארצו יצאו.

ערכין דף טו עמוד ב (8)
...אמר רבי חנא בר' חנינא: ...מה חקנתו שלא יבא לידי לשון הרע? אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, ואם ע"ה הוא ישפיל דעתו, שנאמר: וסלף בה שבר רוח.
תנא דבי רבי ישמעאל: כל המספר לשון הרע - מגדיל עונות כנגד שלש עבירות, עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים, כתיב הכא: לשון מדברת גדולות, וכתיב בעבודת כוכבים: +שמות לב+ אנא חטא העם הזה חטאה גדולה, בגילוי עריות כתיב: +בראשית לט+ ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת, בשפיכות דמים כתיב: +בראשית ד'+ גדול עוני מנשוא.